

R.K. Parochie St. Ludgerus te Utrecht

Ludgerus Magazine

1 September 2015

*Nieuw
seizoen*

St. Antoniuskerk

Kanaalstraat 200, 3531 CR Utrecht; 030 – 293 08 79 | ma-vr: 9-12 uur | antoniusvanpadua@hotmail.com

St. Dominicuskerk

Palestrinastraat 1, 3533 EH Utrecht; 030 – 293 52 45 | ma-vr: 9-12 uur | secretariaat@dominicuskerkutrecht.nl

St. Jacobuskerk

Prins Bernhardplein 40, 3555 AL Utrecht; 030 – 244 22 01 | ma-vr: 9-13 uur | mail@rkzuilen.nl

St. Josephkerk

Draaiweg 44, 3515 EM Utrecht; 030 – 271 93 93 | di-za: 14-16 uur | draaiwegkerk@planet.nl

St. Nicolaas- en St. Monicakerk

Boerhaaveplein 199, 3552 CT Utrecht; 030 – 244 13 19 | ma-do: 9-16 vr: 9-12 uur | rk.kerkcentrum@nicmonpar.nl

St. Rafaëlkerk

Lichtenberchdreef 4, 3562 RD Utrecht; 030 – 261 12 52 | ma-vr: 10-12 uur | secretariaat@sint-rafael.nl

Colofon

Het Ludgerus Magazine is het tijdschrift van de parochie van St. Ludgerus in Utrecht. Het verschijnt zes keer per jaar.

Interim Hoofd- en eindredactie: Armand Heijnen

Redactie: Nol van Beek, Armand Heijnen

Tekstbijdragen: Elizabeth van Dis, Armand Heijnen, pastoor Huitink, Anja van Leusden, Frans Ritzer, Koos Smits, Gerrit Jan Westerveld

Traffic: Nol van Beek

Vormgeving: Marijke Herber

Druk: Van Horssen OJ Service BV

Oplage: 3900

Contactadres:

Zie centraal secretariaat St. Ludgerusparochie

Advertenties:

Wilt u een advertentie plaatsen? Informatie over prijzen en voorwaarden zijn te verkrijgen bij het centraal secretariaat

© Overname van berichten / artikelen uit dit magazine is mogelijk, mits met toestemming van het secretariaat van de parochie en met bronvermelding.

Mededelingen, berichten, copy of andere bijdragen voor Ludgerus Magazine zijn meer dan welkom! Als u berichten heeft, schroom niet ze te versturen naar het secretariaat. Maar: hou het wel kort, zo'n 150 woorden per bericht. Op een pagina kunnen we niet meer dan 450 woorden kwijt. Heeft u een langere bijdrage, neem dan s.v.p. eerst even contact op met het secretariaat: 030 – 244 13 19. Het volgende nummer van Ludgerus Magazine verschijnt op 3 november. Copy hiervoor moet op 12 oktober bij het secretariaat zijn aangeleverd.

Het parochiebestuur

Pastoor Huitink (voorzitter)

Robert Stok (secretaris)

Joop Schwartz (personeelszaken)

Bert Vermeulen (gebouwen)

2 Vacatures

Het secretariaat

Centraal secretariaat Sint Ludgerusparochie

Nol van Beek

Boerhaaveplein 199, 3552 CT Utrecht.

030 – 244 13 19

secretariaat@sintludgerus.nl

www.sintludgerus.nl

Bereikbaarheid: maandag t/m donderdag 9 – 16 uur

Pastoor

Drs. A.J. Huitink: pastoorutrecht@gmail.com ;

telefonisch via centraal secretariaat.

Priester-assistent:

Koos Smits: p.ksmits@hetnet.nl

tel.: 06 – 1523 2729

Pastoraal werker:

Gerrit Jan Westerveld: gj.westerveld@tiscali.nl,

tel.: 030 – 2963078.

B.g.g. zijn de pastores bereikbaar via het centraal secretariaat 030 – 244 13 19

Voor **noodgevallen** kunt u ook contact leggen via uw lokale secretariaat of lokale telefoonnummer (zie hierboven).

Beste parochianen,

Onderweg met Willibrord

Op het Janskerkhof in onze stad staat het beeld van een man op een paard. Hij is gekleed als een monnik en in zijn hand heeft hij een kerkje van het model dat wij kennen uit Friesland. Zittend op het terras bij het monument stel ik mij de vraag hoeveel voorbijgangers weten wie Willibrord is en waarom zijn beeld op deze plek staat, rijdend in de richting van het Domplein. Zijn afbeelding staat ook in een raam van de Antoniuskerk aan de Kanaalstraat. Daar is hij als bisschop, gemijterd, afgebeeld, met op het evangelieboek in zijn hand de Utrechtse Domtoren.

Bij klassen Utrechtse schoolkinderen, meestal van allerlei kleuren, op bezoek in die kerk merkte ik bij dit venster graag op dat het heil van elders komt en dat we ons geloof aan vreemdelingen hebben te danken. Willibrord kwam in de 7e eeuw uit Groot-Brittannië, naar de streek die wij nu Nederland noemen. Zoals veel kinderen in zijn tijd was Willibrord voor zijn opleiding naar het klooster gebracht.

Later koos hij zelf voor het monniksleven dat toen een zwaar stempel drukte op het christendom in zijn vaderland. De monniken verstonden hun leven als navolging van de Heer. Zoals Jezus twaalf leerlingen verzamelde en hen als Zijn apostelen, gezanten, er op uit stuurde om het koninkrijk van God aan alle volken bekend te maken, zo gingen in Willibrords dagen talloze Ierse en Britse monniken in den vreemde wonen. Dit ideaal bracht Willibrord over de Noordzee naar de Friezen, zijn heidense stamverwanten. Willibrord trad rigoureuus op tegen de gevestigde heidense Germaanse godsdienst: hij kapte de heilige bomen waaronder de goden werden vereerd. Met deze daad van minachting voor de goden haalde hij zich de woede van de bevolking op de hals. Met zijn daad raakte de vreemdeling de lokale bevolking in zijn ziel. Het had hem het leven kunnen kosten, zoals zijn jongere medebroeder Bonifatius overkwam.

Blijkbaar hebben de goden gezwegen en hebben zij zich niet gewroken. Zo kwam er op den duur, stel ik me voor, bij mensen ruimte voor Willibrords verhaal over God, die zich in Jezus Christus met liefde en zorg voor mensen laat zien; zijn God is als een vader voor zijn kinderen. Iets van zijn toewijding en zorg voor mensen lees ik in de wonderverhalen die ook over Willibrord de ronde doen. In het land waar veel water ondrinkbaar was, zorgt de heilige voor bronnen waaruit zoet water welt. Zijn dienend leven overtuigt mensen en brengt ze tot geloof in God.

Wij, die veel later leven, kunnen vaststellen dat het verhaal van Willibrord wortel heeft geschoten en in de loop van de eeuwen, in deze streken een andere levensstijl heeft gevormd, die het bestaan tot op de huidige dag tekent. Hoe zal het verder gaan is de bange vraag, die ik hier en daar soms hoor. Wat staat ons, erfgenamen van Willibrord, te doen? Je zou het Willibrord zelf willen vragen'

Ik denk dat hij zou beginnen over wat hij zelf heeft gedaan: leven als leerling van de Heer, weg uit wat vertrouwd en veilig is, als een vreemdeling in je eigen land en je eigen tijd, onderweg gaan naar een andere wereld, waar het leven goed is voor iedereen. Noem het Gods koninkrijk.

Ik wens u lezer, vrede en alle goeds.
Gerrit Jan Westerveld, pastoraal werker van St. Ludgerusparochie

The Piano Player

Nol van Beek is een ervaren pianist met een zeer brede muzikale belangstelling. Waar mensen in een informele sfeer bijeen zijn zorgt hij voor onderhoudende en muzikaal verantwoorde achtergrondmuziek

Telefoon: 06-29065822
Mail : info@pianoplayerutrecht.nl

www.pianoplayerutrecht.nl

Scan deze QR code

SCHILDERSBEDRIJF JOH VAN DOORN DE BILT B.V.

TEL. 030-2200109 WWW.JOHVANDOORN.NL

st barbara
R.K. BEGRAAFPLAATS

**Begraafplaats
St. Barbara**

Prinsesselaan 2
3583 GZ Utrecht
t 030 251 56 15

www.begraafplaats-sintbarbara.nl

Geloven in deze tijd

Pinksteren is voorbij. De geest die moest waaien om iedereen enthousiast te maken is door woorden van het projectteam veranderd in een beleid waarbij geloofsgemeenschappen euthanasie wordt aangezegd. Wij mogen zelf nog kiezen hoe wij afscheid nemen met een prachtige viering, waarna de dodelijke injectie wordt toegediend. Het parochiebestuur heeft de gedachte dat het dode lichaam in een nieuwe vorm weer tot leven komt, maar dat zal een verminkt leven worden, waarbij vitale delen verloren zijn gegaan. Nee, geen mooi Paas- of Pinksterverhaal. Een gemeenschap zonder ziel blijft over, zonder eucharistisch centrum in de wijk. Natuurlijk wordt ons een plek geboden waar we naar toe mogen, en dat ga je dan doen, is de veronderstelling.

We krijgen een plek geboden waar we mogen geloven in deze tijd. Alleen de tijd verandert. In de laatste 40 jaar zijn door het beleid van de kerk al vele gelovigen weggegaan. En steeds minder mensen worden met de katholieke leer en tradities opgevoed. Ook de Ludgerusparochie gaat sterven. Wij worden niet meer opgevoed met het geloof van Jezus Christus. Of het zou moeten zijn via een Paasverhaal in een televisieprogramma dat het lijden en de dood van Jezus onder de aandacht brengt. Maar daar wordt geen gemeenschap gevormd die elkaar steunt en helpt en moed in spreekt. Een gemeenschap met een hart en een ziel waarin leven ontstaat. Nee, na die televisieuitzending gaat ieder weer naar huis, gaat weer verder met zijn eigen leven.

Dat verhaal eindigt met de dood van Jezus en niet met de verrijzenis. Misschien moeten ze ook een televisieprogramma maken hoe je een gelovige gemeenschap in leven houdt, hoe je die voedt, waardoor er weer nieuw leven in komt.

Zoals het er nu naar uitziet blijft door dit beleid slechts het dode lichaam over zonder ziel. Gemeenschap die wel een plek krijgt aangeboden, maar geen ziel. Geloven in

deze tijd wordt steeds moeilijker. Gemeenschapsvorming in deze tijd zelfs nog moeilijker. Wie worden onze nieuwe apostelen die ons op weg naar Jezus leiden. Het parochiebestuur bestaat uit mensen die slechts het beleid voeren. Ik neem ze niets kwalijk. Het worden besturen die steeds vaker geen herder boven zich hebben. Het zijn vrijwilligers die ook hun eigen leven hebben en door de druk en door te weinig tijd niet weten hoe ze de gemeenschappen vitaal moeten houden.

Dan wordt er een nieuwe pastoor benoemd en een projectgroep gevormd, die het probleem moeten oplossen. Dat is de situatie die nu ontstaat. Het beleid moet worden bijgesteld. De toekomst financieel

gezond maken en gebouwen in de verkoop zetten omdat ze niet gehandhaafd kunnen worden. Neuzen allemaal dezelfde kant op en op kleinere schaal verder gaan. Natuurlijk is dat de oplossing voor de komende tijd. Wat over het hoofd wordt gezien is dat ze de gemeenschap kleiner maken. Die vizueuse cirkel herhaalt zich. De nieuwe gemeenschap wordt weer kleiner en straks zal opnieuw ingegrepen moeten worden. Maar er worden geen nieuwe gemeenschappen gevormd; ze worden alleen maar afgebroken.

Geloven in deze tijd wordt steeds moeilijker, laat staan gemeenschapsopbouw. Soms laten wij ons leiden door schreeuwers. We luisteren te weinig naar ons innerlijk, ons hart, ons gevoel. Ik herinner mij de woorden van bisschop Simons die tegens ons (vormelingen) zei: Als je luistert naar de stem van God die in jouw hart leeft, dan komt alles goed. Dan word je een goed mens. Het leven wordt ons gegeven en wij kunnen dat weer doorgeven als we luisteren naar de stem in je binnenste. Die geeft aan wat goed en fout is, wat recht doet of onrecht doet.

Ik weet dat velen zich er niet goed bij voelen, wat zich nu in de Ludgerusparochie voltrekt. Voor mijn gevoel wordt de ziel uit de gemeenschap gehaald en of mijn ziel ergens anders een plek zal vinden, kan ik u nu niet vertellen. Maar geloven in deze tijd wordt aardig op de proef gesteld en ik ben bang dat de gemeenschap niet meer wordt zoals ze nu is.

Frans Ritzer

Verhalen uit de buurt

Een leuke groep jongelui

'Daar zijn ze al', zei mevrouw Nagel. Ze stond op en liep naar de gang om de deur open te doen. Er stapte een jongen binnen die zich voorstelde als groepsbegeleider van stichting Present en een meisje van een studentenvereniging. Ik zag dat ze met een verbaasde blik om zich heen keken en ik besepte hoe snel ik zelf gewend was geraakt aan de leefomgeving van mevrouw Nagel. Overal stonden beelden, kunstbloemstukjes, knuffels en kasten vol serviesgoed. Mevrouw Nagel vertelde dat ze al haar spullen moest inpakken en tijdelijk moest opslaan voor het groot onderhoud aan haar woning. Ze gaf aan dat ze erg blij was met de hulp van de vrijwilligers. Samen bekeken we het huis en bespraken hoe we te werk zouden gaan. 'Ik moet jullie wel een waarschuwing meegeven. De achterbuurman steelt alles wat los en vast zit en heeft agressieve neigingen.' Ik zag

de ogen van de studente groot worden en ze werd een beetje rood. 'Echt waar?' vroeg ze. De jongen van Present keek met een schuin oog naar mij. Ik had veel verhalen gehoord, maar de man in kwestie nooit ontmoet. 'Ja echt waar', zei mevrouw Nagel. 'Dus als we zo de tuin inlopen, gaan we gelijk de schuur in zodat hij ons niet ziet.' Alsof we op een gevaarlijke expeditie gingen slopen we de tuin in. Een week later stonden er zes studenten voor de deur van mevrouw Nagel. Enthousiast gingen ze aan het werk en de stapels ingepakte dozen groeide gestaag. Ik zat met één van de studenten boven in de slaapkamer voor een grote linnenkast. Ook deze kast stond vol met beeldjes. Op één van de planken vonden we een gebarsten fotolijstje en wat losse kiekjes. 'Dat was ik op de kleuterschool', zei mevrouw Nagel, 'en dit zijn mijn vader met mijn broertje.' Samen bekeken we de foto's. 'Ik heb

nooit echt kind kunnen zijn. Toen ik zes was stierf mijn moeder en ik heb altijd voor mijn broer en zieke vader gezorgd.' Op de grond in de slaapkamer tussen de dozen vertelde mevrouw Nagel iets van haar levensverhaal. Misschien beeldde ik het me in, maar ook op haar kinderfoto's zag ik al iets van die zorgelijke blik in haar ogen. Aan het eind van de avond vertrok de uitgeputte groep studenten. Ik bleef nog even bij mevrouw Nagel op de bank zitten. 'Wat een leuke groep jongelui!' zei ze. 'Ik ben blij dat er nog mensen bestaan, die je zomaar komen helpen. Zonder dit soort mensen zou ik het echt allemaal niet meer volhouden'.

*Elizabeth van Dis, buurtpastor bij Stichting Buurtpastoraat Utrecht.
Sinds 1 januari 2015 is Elizabeth begonnen als buurtpastor in Hoograven.
Voor vragen of contact: 0645400498/
e.vandis@buurtpastoraatutrecht.nl*

Waarom wachten tot het laatste moment? Maak nu alvast kennis met Barbara.

Dat het moment van afscheid een keer komt, staat vast. Voor ieder persoon. Hoe dat moment eruit mag komen te zien, kan op allerlei manieren worden ingekleurd. Het lijkt vaak 'zo ver weg'. Toch kan het verlichting geven, om uw persoonlijke wensen nu alvast kenbaar te maken. Voor uzelf, maar ook voor uw naasten.

Barbara uitvaartverzorging werkt sinds 1955 aan het waarmaken van de persoonlijke wensen van allerlei mensen. Zodat ieder afscheid even uniek en bijzonder wordt, als de persoon zelf. Wilt u alvast van gedachten wisselen over uw persoonlijke afscheidswensen? Kom dan langs in Utrecht of Vleuten en maak kennis met de mensen en de mogelijkheden van Barbara uitvaartverzorging. Bel (030) 296 66 66, of kijk op www.barbarauitvaart.nl

Barbara uitvaartverzorging | Egginklaan 51, 3527 XP Utrecht | Nieuwe Vaart 5, 3451 AH Vleuten | T 030 296 66 66 | E info@barbarauitvaart.nl | W www.barbarauitvaart.nl

Campagne voor preventie van seksueel grensoverschrijdend gedrag:

‘Maak er een punt van’

Wanneer een vrijwilliger misbruik maakt van zijn positie heeft dat ingrijpende gevolgen voor het slachtoffer en de organisatie. Als organisatie hoor je er alles aan te doen om seksueel grensoverschrijdend gedrag te voorkomen. De Rooms Katholieke Kerk ondersteunt de campagne ‘Maak er een punt van’, die zich richt op preventie van seksueel grensoverschrijdend gedrag. De campagne is opgezet door de rijksoverheid.

In het kader van preventiebeleid werden al diverse zaken afgesproken binnen de Rooms Katholieke Kerk. Zo trad per 1 juli 2014 de Gedragscode Pastoraat in werking. Per 1 mei 2015 werd het R-K Meldpunt Grensoverschrijdend Gedrag ingesteld. En ook werd per 1 mei 2015 in elk bisdom een vertrouwenspersoon seksueel grensoverschrijdend gedrag aangesteld. Verder is per 1 januari 2014 een verplichte Verklaring Omtrent het Gedrag (VOG) ingevoerd voor priesters, diakens en pastoraal werk(st)ers, voor religieuzen en voor bepaalde kerkelijke vrijwilligers en functionarissen. De campagne wil parochies stimuleren om nog meer werk te maken van preventie van seksueel grensoverschrijdend gedrag. De campagne verwijst naar toolkits die zijn ontwikkeld, waarmee besturen van organisaties direct aan de slag kunnen. Voor parochies is er bijvoorbeeld de toolkit ‘Een veilige kerk’.

In de campagne staan 4 actiepunten centraal:

- Zorg dat vrijwilligers een VOG hebben. Binnen de Rooms Katholieke Kerk is de VOG verplicht voor onder meer vrijwilligers die werken met jongeren en met mensen met een verstandelijke beperking;
- Hanteer heldere omgangsregels.

Binnen de Rooms Katholieke Kerk geldt de Gedragscode Pastoraat voor degenen die werkzaam zijn in de pastorale zorg. Ook van anderen wordt verwacht dat zij zich in hun gedrag richten naar de waarden en normen van deze gedragscode;

- Stel een vertrouwenscontactpersoon aan. In elk bisdom is een vertrouwenspersoon aangesteld voor zaken rond seksueel grensoverschrijdend gedrag;
- Wees zorgvuldig bij het aannemen van vrijwilligers. Een zorgvuldig aannemebeleid van vrijwilligers helpt problemen voorkomen.

Websites

www.maakereenpuntvan.nl
www.eenveiligekerken.nl
www.meldpuntgrensoverschrijdendgedragrkk.nl

R.K. Meldpunt Grensoverschrijdend Gedrag

Postbus 13277,
3507 LG UTRECHT
contact@meldpuntgrensoverschrijdendgedragrkk.nl
06 24 955 899

Boodschap van de Paus aan de Ludgerusparochie

Geroepen tot Heiligheid en Evangelisatie, zo heette de internationale priesterretraite in Rome, georganiseerd door ICCRS (= International Catholic Charismatic Renewal Services). Dat is niet niks: "heiligheid om te evangeliseren". Toch moeten wij eerst vol zijn van de Heilige Geest, dan pas kunnen wij Jezus en het Evangelie verkondigen.

**- Door Pastor Koos Smits, priester
Ludgerusparochie -**

Heilig? Daarbij past een glimlach! Al die 1000 priesters, groot en klein, dik en dun, geleerd en simpel, aan tafel en in de bus! Charismatisch? Opnieuw een glimlach bij het zien en horen van zoveel priesters die met geheven handen luidkeels zingen "Jesus, we love you!"

Bij alle hemelse verhevenheid was er ook het aardse leven. Boeiend om priesters van overal te ontmoeten, met hen praten en eten, lachen en huilen. Priesters uit India, die vertelden

van een bloeiende kerk. Priesters uit Afrika, die allemaal dezelfde schaterlach hebben. Een Filippijnse bisschop, die wijs sprak over de spanningen met Moslims. Een bisschop uit het Midden-Oosten, die wees op christenen die achterblijven om te getuigen van Jezus, desnoods als martelaar. Er waren ook indrukwekkende vrouwen. Michelle Moran, charismatische vrouw uit Engeland, president van ICCRS, die

telkens weer opwekkende woorden sprak. Patty Mansfield uit Amerika, die vertelde van haar "Doop in de Geest" op 18 februari 1967 tijdens een universitaire retraite, en zo aan het

begin stond van de internationale Katholieke Charismatische Vernieuwing, die inmiddels wel 100 miljoen volgers telt. Hoogtepunt was de komst van paus Franciscus. Zijn boodschap aan de priesters: "Wijd je toe aan het Hart van Jezus en wees nabij aan de gelovigen."

Boodschap

Persoonlijk hoogtepunt was mijn ontmoeting met de paus. Bij 'toeval'

mocht ik namens Europa een vraag stellen, samen met een priester uit Australië, Peru, Malawi en Japan. Mijn vraag betrof de Russisch-Orthodoxe Kerk. Daarna ontving ik de pauselijke

zegen, die ik opdroeg aan de Kerk van Nederland. Waarop de paus spontaan zei: "*What the Church in Holland needs most is . . . witness*" (= Wat de Kerk in Nederland het meest nodig heeft is getuigenis.) Wat voor getuigenis? Wel, dat schrijft de paus in "Evangelii Gaudium": "*De vreugde van het Evangelie vult het hart en hele leven van hen die Jezus ontmoeten.*" De boodschap luidt dus in één woord: "Jezus". Hij is onze vreugde. Hij is onze boodschap. Ook in de

Ludgerusparochie! Moge Jezus dus centraal staan in onze catechese, liturgie, diaconie; centraal in onze agenda's en activiteiten. In het Evangelie vroeg Jezus: "Wie zeggen jullie, dat ik ben? (Mattheus 16, 15). In Rome riepen 1000 priesters: "Jezus, u bent onze Heer."

Zie ook:

<https://youtu.be/bu8dXkyvh5c?t=32>
(op 1.40 uur/minuten)

Missio Wereldmissiemaand 2015: Geef hoop aan de christenen in Pakistan

Wereldmissiemaand (oktober) besteedt dit jaar aandacht aan de katholieke Kerk in Pakistan. In dit islamitische land hebben minderheidsgroepen, onder wie de christenen, het zwaar: armoede, analfabetisme, religieus geweld en terroristische aanslagen. Met name vrouwen en meisjes lopen groot gevaar slachtoffer van geweld te worden.

Het aantal katholieken in Pakistan bedraagt 1,15 miljoen. Hoewel een respectabel aantal, vormen katholieken een minderheid in het islamitische land. Volgens de traditie zou de heilige apostel Thomas door India en Pakistan gereisd hebben om er het christendom te brengen. De eigenlijke missie begon in de 19^e eeuw met legeraalmoezeniers, zowel in het zuiden (Sindh) als meer naar het noorden (Punjab). De katholieke Kerk draagt met haar onderwijs en gezondheidszorg bij aan de ontwikkeling van Pakistan, waar veel armoede heerst, het analfabetisme hoog is en veel mensen geen enkele toegang tot onderwijs en gezondheidszorg hebben.

Blasfemiewet

In Pakistan geldt de sharia, de islamitische wet. Een belangrijke rol speelt de blasfemiewet die in 1986 ingevoerd werd. Op godslastering en beledigende opmerkingen over de profeet Mohammed staan geld- en gevangenisstraffen en in het ergste geval de doodstraf. De christelijke Asia Bibi zit al vele jaren in de gevangenis. Hoewel tot nu toe geen enkele veroordeelde ter dood is gebracht, zijn er al vaak

aangeklaagden door islamisten vermoord.

Alle minderheden in Pakistan lijden onder deze wet, niet alleen christenen. Een groot probleem is dat de blasfemiewet vaak misbruikt wordt om ordinare burenruzies uit te vechten.

Positie van vrouwen en meisjes

Hoewel vrouwen en mannen volgens de Pakistaanse wet officieel gelijke rechten hebben, komt daar in de

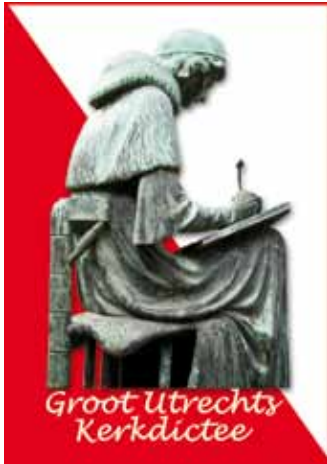
praktijk weinig van terecht. Na Afghanistan en Congo is Pakistan het derde gevaarlijkste land voor vrouwen. Er is veel geweld tegen vrouwen, zoals verbrandingen en verkrachtingen. Daar komt bij dat vrouwen op veel gebieden totaal buitengesloten zijn. Reden daarvoor zijn de tot op heden heersende stamtradities, die het dagelijkse leven van de mensen nog verregaand bepalen en vrouwen geen actieve rol in de samenleving toestaan. In het straatbeeld domineren mannen. Vrouwen zijn altijd gesluierd, ongeacht hun religie.

Help mee en geef hoop aan de christenen in Pakistan

MISSIO/Pauselijke Missiewerken steunt de parochies en religieuzen in Pakistan bij hun pastorale werk, onder meer op het gebied van vrouwenrechten, de interreligieuze dialoog, vredeswerk.

Helpt u mee? Geef dan in de collecte op Missiezondag 18 oktober of stort uw bijdrage op NL65 INGB 0000 0015 66, t.n.v. MISSIO Wereldmissiemaand, te Den Haag.

Voor meer informatie: www.missio.nl

'Zo moeilijk moge

Op 19 juni, gelijktijdig met de aftrap van de Kerkennacht onder het motto 'Tour van de Ziel', was er in de Dom het Groot Utrechts Kerkdictee. Een activiteit van de bladen 'Kerk in de stad', Ludgerus Magazine en Martinus Magazine. De Dom zat behoorlijk vol, met schrijvers én publiek.

- Door Armand Heijnen -

Ultramontanisme, Maria Tenhemelopneming, tittel of jota, ex cathedra en Gehazi... de deelnemers vlogen de struikel-woorden om de oren. Ruben van Gogh, auteur en lid van het Utrechts schrijversgilde, had het dictee gemaakt. Voor de gelegenheid had hij zich ernstig verdiept in het religieuze jargon. Cees Grimbergen presenteerde de avond op een soepele en humoristische wijze en Dries van Agt nam het dictee af, waarbij zijn zuidelijke, Brabantse dictee bij tijd en wijle sommige deelnemers in verwarring bracht.

Als onderdeel van de Tour van de Ziel raakte het dictee qua inhoud natuurlijk ook aan de Tour de France, die enkele weken later met een Grand Départ vanuit Utrecht zijn aanvang zou nemen. De Tour de France in dit geval dus als metafoor voor onderweg zijn, afzien en doorzetten, kruispunten trotseren, bergen beklimmen, omgaan met tegenslagen en uiteindelijk de gladiolen.

Dat Van Gogh zich had uitgesloofd om moeilijke zinnen en woorden te vinden, bleek wel uit het feit dat er

Een domkerk vol tafeltjes met zwoegende deelnemers aan het Kerkdictee

gemiddeld meer dan 26 fouten in het dictee werden gemaakt. Van Gogh had dat van tevoren al aangegeven: "Het was mij er natuurlijk om te doen om zo veel mogelijk moeilijke woorden in het dictee te krijgen." Dat is gelukt. Degene met de meeste fouten had er 64, die met de minste – de winnaar dus – 8!

Die winnaar, de uit Breskens afkomstige Rein Leentfaar - die naar eigen zeggen het hele land afsjouwft op zoek naar dicteewedstrijden - was zo sportief om de wisseltrofee ter beschikking te stellen aan de best presterende Utrechtse deelnemer, zodat dit kleinood, een beeldje

van 'Brugman' (die van 'praten als Brugman', dus) van de hand van kunstenaar Linda van Staa, in Utrecht kon blijven. De eerste Utrechter was Aart de Veer.

Na afname van het dictee ging Dries van Agt naar buiten, waar trompetgeschal en klockgelui vanaf de Domtoren hem een inleiding verschaften voor zijn openingspeech voor de Kerkennacht – het moment waarop een twintigtal kerken, rondom de langste dag en kortste nacht, hun poorten openen en met muziek of rondleidingen uitnodigen tot onthaasting en reflectie. Daaronder ook onze eigen

lijke woordjes...'

Mr. Dries van Agt opent op het Domplein de Kerkennacht 'Tour van de Ziel'

Josephkerk. In de Dom ging het toen verder met 'de preek van de leek', gehouden door voormalig GTST-actrice Funda Müjde, die haar woorden afwisselde met liederen van lady of jazz Denise Jannah.

Toen het dictee voorbij was en iedereen zijn of haar glaasje op de goede afloop gedronken had, moest de kerk spoorlags ontruimd worden om plaats te maken voor een honderdtal hometrainers. De volgende dag zouden Utrechters, begeleid door orgelmuziek, in de kerk komen 'spinnen'; een activiteit waar zelfs het NOS-journaal nog op afgekomen is. Gelijktijdig zegenden op het Domplein onze voormalige pastoor Herman Woorts, gesecondeerd door onder meer pastor Koos Smits, fietsen en hun berijders.

Funda Müjde en Denise Jannah verzorgen de Preek van de Leek

Vanuit Ludgerus zijn het vooral Casper Staal en Nol van Beek geweest die zich bij de voorbereiding van het Groot Kerkdictee verdienstelijk hebben getoond. Zij konden, toen ze in dit avontuur stapten,

niet bevroeden hoeveel werk het met zich mee zou brengen. Maar het loonde de moeite. Het eerste Kerkdictee was een groot succes!

Pastor Koos Smits zegent fiets én fietsers

Hoe ver zijn we nu?

Het nieuwe seizoen staat voor de deur. Het parochiebestuur heeft de zomerperiode gebruikt om terug te blikken op wat er gedaan en gebeurt is. Sinds het bestuur en pastoraal team eind november 2014 het beleidsplan 'Als Ludgerus Verder..' hebben gepresenteerd, is er hard gewerkt om de beoogde doelen te realiseren. Zijn we met elkaar op de goede weg? Het bestuur is de afgelopen tijd tegen veel scepsis aangelopen. Het is haar kennelijk niet gelukt om aan de betreffende locaties duidelijk te maken dat de parochie voor grote problemen staat op financieel, materieel en personeel gebied. De parochie kent een jaarlijks begrotingstekort, de zorg voor het onderhoud van gebouwen vraagt telkens financiële uitgaven die groot zijn. Daarnaast is de teruggang in kerkbijdrage, kerkgangers en vrijwilligers ook

onstuitbaar. Het afgelopen half jaar is de aandacht vooral uit gegaan naar twee zaken. Ten eerste, er zijn diverse beraden georganiseerd om samen na te denken over het pastorale programma in het eucharistisch centrum. Het gaat dan om vragen als: welke vieringen willen we in het weekend? Welke bijdrage kunnen de diverse koren en andere vrijwilligers bieden aan die vieringen? Hoe organiseren we de sacramentencatechese in de nieuwe setting? De inzet is dat we zoveel mogelijk de kennis en kunde van alle locaties bij elkaar willen brengen om samen op één locatie een nieuwe weg in te slaan. Ten tweede, er worden met alle gemeenschappen gesprekken gevoerd over de vraag hoe zij in de nieuwe setting als gemeenschap actief willen blijven in de wijk. Die vraag, zo is de gedachte, mondt

uiteindelijk uit in een plan, waaruit op te maken valt welke ruimtebehoefte er is en welke andere middelen er nodig zijn. De gesprekken verlopen per gemeenschap heel verschillend, van kritisch maar opbouwend, naar bezorgd tot zelfs ronduit negatief. Het bestuur realiseert zich terdege dat het proces waar we in zitten voor alle direct betrokkenen emotioneel is, omdat er iets op het spel staat. Alleen, er bestaat een groot verschil van inzicht over wat er op het spel staat. Het is nog maar eens gezegd; we hebben elkaar hard nodig. Het bestuur staat open voor de vraag of we in de uitvoering van het besluit zaken anders moeten aanpakken. We hopen dat een ieder zich deze zomer heeft bezonnen op het proces in onze parochie. Wie weet leidt het tot nieuwe inzichten en energie.

Het bestuur

Pastor of pastoor: wie is wat

Toen ik 15 juni formeel als nieuwe pastoor van de drie Utrechtse parochies, St Martinus, St Ludgerus en Salvator begon, vroeg ik me af: wie behoren nu tot mijn pastoraal team? Ik had in de parochiebladen al diverse keren verschillende namen gelezen waarbij het me opviel dat ook telkens de titulatuur veranderde. Daarom heb ik het bisdom de vraag maar eens voorgelegd, want het is wel belangrijk te weten wie ik als pastoor tot mijn team mag rekenen en wie emeritus (gepensioneerd) of assisterend is. Tijdens bestuurs- en teamvergaderingen bleek het zinvol te zijn dat ik in de parochiebladen hierover iets zou schrijven.

Iedere parochie wordt bestuurlijk en pastoraal geleid door één pastoor. Zijn aanspreektitel is dan ook: pastoor. Naast deze ene pastoor zijn er ook verschillende andere priesters die pastoor zijn geweest maar nu met emeritaat (pensioen) zijn. Op papier worden zij aangeduid als: emeritus pastoor. In het aanspreken mogen zij echter gewoon 'pastoor' worden blijven genoemd. (bijv. pastoor Swijnenberg). Ook zijn er oud pastoors die liever 'pastor' worden genoemd. Daar is niets op tegen, want een priester is en blijft op grond van zijn wijding: pastor (herder, bijv. pastor Smits) Naast de priesters kennen we ook onze collega pastoraal werk(st)

er(s). Officieel mogen zij geen 'pastor' worden genoemd, maar in ons taalgebruik doen we dat wel. (bijv. pastor Westerveld). In officiële documenten zullen zij echter altijd worden aangeduid als: pastoraal werk(st)er. We kennen in onze parochies ook diakens. Zij moeten in principe met die benaming ook aangesproken worden. Maar het zal niet zelden voorkomen dat ook zij in het spraakgebruik met 'pastor' worden aangesproken. Ook voor hen geldt, in de officiële documenten worden ze aangeduid als: diaken.

Pastoor Huitink

Vieren in de Ludgerus 2.0

Hoewel momenteel alle ogen gericht lijken op het proces van kerksluiting, kijkt het projectteam ook naar hoe we vanaf komende Advent, samen op de ene locatie in Overvecht, in het weekend liturgie gaan vieren. In april heeft een liturgisch overleg plaatsgehad met vertegenwoordigers van de diverse gemeenschappen en in mei een aparte vergadering met vertegenwoordigers van koren.

Weekendvieringen

In de bijeenkomsten over de liturgie is vooruitgekeken naar het inrichten van de weekendvieringen. Alles is daarbij in overleg in te vullen. Wel gelden er twee uitgangspunten. Ten eerste dat we op zondagochtend eucharistie vieren en ten tweede dat de huidige wijze van vieren in Overvecht *niet* bepalend is voor hoe het vanaf december er uit gaat zien.

Naast de eucharistieviering op zondagmorgen zullen er andere vieringen zijn. Daarbij valt te denken aan een viering op de zaterdag(avond), maar ook op een mogelijke viering op de zondagmiddag. Qua vorm werden verspervieringen en taizévieringen genoemd. Het waren maar eerste gedachten, daar zal verder over worden gebrainstormd. Het gesprek ging niet alleen over het type viering, maar ook over de invulling daar van.

Kerk aan de Lichtenberchdreef

Omdat de kerk aan de Lichtenberchdreef de centrale (vier) plek wordt, is van belang dat de personele bezetting van de vieringen de hele parochie weerspiegelt. Dat slaat dus op koren, organisten, cantors, lectors, voorgangers, kosters, misdienaars, collectanten en zo meer. Hoe dat geroosterd kan en zal worden, is nog onbekend. Wel is helder dat iedereen die nu in een locatie een rol in de zondagse liturgie heeft, meer dan welkom is om dat ook in Overvecht te komen doen. Dat kan bijvoorbeeld door de vieringen een paar keer per jaar qua personele bezetting als bijvoorbeeld "Joseph-zondag" in te roosteren. Maar het is ook goed denkbaar dat we zoveel mogelijk mixen en er telkens —naast liturgisch personeel uit Overvecht— mensen uit de andere locaties in de vieringen meedoen.

Het vieren van de eucharistie

Voor het vieren van de eucharistie zal er in gezamenlijkheid moeten worden toegegroeid naar één bepaalde aanpak. Het is immers verwarrend als we de ene zondag het lokale gebruik van Zuilen of Lombok hebben, en de volgende zondag specifieke

details zoals die nu gebruikelijk zijn in Ondiep of Oog in Al. U moet dan denken aan de vraag of de lector in de kerk zit en naar voren

komt bij de lezing, of dat de lector op het priesterkoor zit. Of de lector in een liturgisch gewaad gekleed gaat of juist niet. Wat de plek van de voorbeden is in de orde van dienst, enzovoort. Allemaal zaken waar we het met elkaar over zullen hebben. Voor de vieringen die geen eucharistieviering zijn, is de invulling en keuzevrijheid uiteraard nog groter. Daar bestaat niet alleen de vrijheid om te kiezen voor welk type viering, maar ook of we dat het hele jaar rond doen of alleen in bepaalde perioden. Ook het tijdstip van de vieringen zal onderwerp van gesprek zijn. Alleen de plek staat vast: de kerk in Overvecht.

Bijeenkomsten kerksluitingen

Naast de aankomende bijeenkomsten over kerksluitingen, beladen met emotie en pijn, zullen we als Ludgerusparochie ook het overleg over opbouwende zaken zoals het vormgeven van de liturgie ter hand moeten nemen. Vanaf september zal ook daarover stevig worden verder gepraat. Daarvan houden we u uiteraard op de hoogte.

Het projectteam

Pater Jozef Essing O.P. jarig:

“Tachtig jaar is niet oud als

Zondag 28 juni was er feest in de Dominicuskerk in Oog in Al. Tijdens de jaarlijkse picknick, de afsluiting van het seizoen, vierden we namelijk de tachtigste verjaardag van onze oud-moderator pater Jozef Essing o.p., die nog steeds regelmatig in de Dominicus voorgaat in eucharistievieringen. Het feest werd gevierd samen met de geloofsgemeenschap van de Antoniuskerk, ook een voormalige dominicaanse parochie.

- Door Anja van Leusden -

De kerk en het kerkplein waren uitbundig versierd en de viering was prachtig en feestelijk. Het kamerkoor Amor Vincit, dat vanuit de Dominicus is opgericht en daar wekelijks repeteert, ondersteunde de liturgische zang. Alle kinderen die vanaf 2003 door pater Jozef zijn gedoopt of van hem hun Eerste Communie kregen, waren uitgenodigd. Ook alle misdienaars zaten in de kerk: zij hadden aansluitend aan het feest hun jaarlijkse uitje. De kinderen gingen naar hun eigen kinderwoorddienst, maar kregen ook in de liturgie van tijd tot tijd een speciale plaats.

Aan het eind van de viering zongen kinderen en volwassenen uit volle borst pater Jozef toe met het toepasselijke refrein: *Ga je mee, zeg niet nee, pak je fiets en doe mee, pater Jozef als eerste voorop. Tachtig jaar is niet oud als je van fietsen houdt. Hup ga mee, sluit je aan, zet hem op.* Pater Jozef is namelijk nog steeds een fervent sportfietser en is al meerdere malen in etappes naar Lourdes gefietst. Bij de picknick op het kerkplein werd hij nogmaals toegezongen, op de melodie van *lo vivat*. Als cadeaus kreeg hij een

knalgeel wielervest met op de rug de tekst 'Jozef 80' en eronder het dominicaanse wapen, een Tour-bidon en een Tour-vlaggetje voor op z'n fiets. Iedereen had lekkers, eten en drinken meegenomen, Nol van Beek zorgde voor gezellige muziek en voor de kinderen waren er speciale (fiets) spelletjes georganiseerd. Levi, een van de communicanten van dit jaar, zamelde in zijn rugzakje geld in voor de Alpe d'Huzes, waaraan enkele van onze parochianen hebben deelgenomen. Aan het eind van het feest werd pater Jozef uitgezwaaid terwijl hij een paar ererondjes op de fiets maakte. Het was een bijzondere en zeer gezellige dag. En wij hopen pater Jozef nog vaak te zien.

Vijf vragen aan pater Jozef Essing o.p.

Had je ervaring met een parochie toen je naar Utrecht kwam?

Nee, ik had niet eerder in een parochie gewerkt. Dertig jaar had ik kortdurende maar intensieve contacten gehad met groepen die voor een week, weekend of midweek naar het klooster-vormingscentrum te Huissen kwamen. In Zwolle, vanaf de jaren '90, kwam het zwaartepunt van mijn werk te liggen in de pastorale toerusting: twee jaar lang

– twintig lange avonden en zes hele zaterdagdagen per jaar – optrekken met dezelfde groep mensen. Was het voorheen telkens 'kort en hevig', nu werd het de werking van de 'lange duur' die me ging boeien.

Wat voor beeld had je van tevoren van je functie?

Toen het in 2000 voor de Nederlandse Dominicanen duidelijk werd, dat zij na Carlos Spoor geen pastor voor Oog in Al beschikbaar zouden hebben, vroegen ze mij of ik geen 'moderator' wilde worden. Het was de bedoeling dat ik in Zwolle bleef wonen, om daarmee te kennen te geven dat ik niet als nabije pastor met de gemeenschap zou

je van fietsen houdt”

optrekken, maar in tweede linie en letterlijk op afstand de parochie zou toeleiden naar het nemen van zoveel mogelijk eigen pastorale verantwoordelijkheid. Concreet zou ik dit doen door eens per maand voor te gaan in de Zondagsviering, door deel te nemen aan parochie- en bestuursvergaderingen en door het vormen/uitbouwen van een kadergroep om bestuur en pastorale werker heen. Daarbij zou juist het feit dat ik niet uit het directe pastoraat kwam, maar uit het vormings- en toerustingswerk, van pas kunnen komen. Men schatte in dat ik één dag per week aan de nieuwe taak zou besteden.

Hoe zag je je eigen rol?

In de pastorale toerusting maakte ik mee, hoe kerkmensen los kunnen komen van een onmondig zelfbeeld en uitgroeien tot personen die vanuit een bewust geloof in het leven en de samenleving staan. Hoe zij hun eigen pastorale talenten ontdekken, niet enkel als uitvoerders en medewerkers, maar ook als het gaat om visie op het geloof en om beleid in de kerk. Dat kwam vooral door de methode: je eigen verhaal leggen langs de oude Bijbelverhalen die via de liturgie naar ons toekomen. Dat biedt herkenning en tegelijk verruiming: om met andere ogen te kijken naar wat er nu gebeurt – de weg die wij gaan en hoe wij God op die weg tegenkomen. Om zo, door dit gestoei tussen oud en nieuw, wegen te vinden en ‘mensen van de weg’ te worden, zoals de eerste christenen zich noemden.

We spreken vaak over dialoog tussen mensen nu. Maar minstens zo belangrijk is de dialoog tussen het heden en de geloofstraditie. Zij is dode letter wanneer wij ons slaafs eraan onderwerpen; zij komt pas tot leven als wij vrij en volwassen ermee omgaan. Dan ben je ook in staat tot dialoog met je eigen tijdgenoten. ‘Gisteravond heb ik voor het eerst met mijn dochter kunnen praten over het geloof’, zei eens een cursusdeelnemer. ‘Voorheen was het welles-nietes, maar nu was het meer een samen zoeken.’ Het geloof is een richtingwijzer en geen kant en klare invulling.

Hoe kijk je er nu op terug?

Het was en is nog steeds mijn droom bij te dragen aan een geloof waar je blij en mondig van wordt. Of dat gelukt is? Ja, zoals in de oude geloofsverhalen iets lukt – niet op de manier waarop ik het had gedacht. Wat ik probeerde op te zetten lukte niet of maar gedeeltelijk. Maar er kwamen wel initiatieven vanuit parochianen waarop ik kon inspelen, zoals de vorming van een pastoraatsgroep. En gelegenheden zoals de maandelijkse preek, een ‘woord van de moderator’ in het parochieblad, de begeleiding van de pastoraatsgroep en de voorbereiding van ouders op de doop van hun kind.

Wat wil je de Dominicus meegeven?

Hoe meer een beeld ontstaat van ‘kerk van boven af’, des te meer is er tegenwicht nodig door een ‘presentie van onderop’. Mijn wens aan de Dominicuskerk is, dat het plan

De Sint Dominicuskerk. Katholieke presentie in Oog in Al, gefundeerd op 800-jarig dominicaans erfgoed, zal bijdragen aan een heilzame balans.

Ik herhaal met enkele wijzigingen een ‘droom’ die ik eens heb uitgeschreven:

Een droom van een kerk

Ik droom van een kerk

die kijkt naar mijn pogen,
en mij niet afrekent
op mijn missers

Ik droom van een kerk,
waarin wij van standpunt
verschillen, maar van elkaar horen
wat mij en wat jou ten diepste
raakt,

Ik droom van een kerk
waarin ik werkelijk proef wat zij
verkondigt, die niet enkel laat
horen maar ook laat zien,
hoe God met mensen omgaat.

Ik droom van een kerk
die mij op het spoor zet:
hoe het oude verhaal van God en
mens speelt in mijn eigen leven;

Ik droom van een kerk
die mij helpt om er woorden voor
te vinden, zodat ik geen sprakeloze
ben in deze tijd van mondige
mensen.

Ik droom van een kerk
die mij aanspreekt op mijn
talenten, die mij laat voelen dat ik
nodig ben, net zomin als ik buiten
de anderen kan.

Utrecht kerkenstad

Utrecht kerkenstad

Van de Ludgerusparochie is de Josephkerk het centrum van de kerkennacht. Met orgelspel, rondleidingen en koormuziek, drie koren die hun kunnen lieten horen. We werden niet teleurgesteld, veel mensen zijn gekomen en luisteren ademloos naar het vrouwenkoor Monica met een mis geschreven naar aanleiding van een schietpartij op een Amerikaanse school. Dan "Cantate Domino" uit Baarn en "Cantate Domino" uit onze eigen Josephkerk met koorwerken van diverse componisten. Het klinkt gek, maar er werd zo intens geluisterd dat je tijdens het zingen een speld kon horen vallen! Na afloop heb ik het gevoel dat ik geslaagd ben voor een examen, en de dag erna loop ik de hele dag te glimmen. *(Joke van der Molen-Ebbe)*.

Kerkennacht 2

Op zaterdag 20 juni hebben verschillende Utrechtse kerken een programma aangeboden in het kader van de kerkennacht. Een prima gelegenheid om eens over de muren van je eigen kerk heen

te kijken. Samen met een vriend heb ik dan ook verschillende van de deelnemende kerken bezocht. Wij waren onder de indruk van de schoonheid van de rijzige neogotische St.-Josephkerk aan de Draaiweg. Dit gevoel werd versterkt door de schitterende middeleeuwse klanken van het koor Ars Nova Trajectina en de orgelklanken van pastor Koos Smits. Daarna tijd voor bezinning in de Janskerk. Speciaal voor Kerkennacht hadden de EUG

Oecumenische Studentengemeente en de Werkgroep Taizé in Utrecht samen een viering verzorgd in de stijl van Taizé, een mooie afwisseling van bezinning en samenzang. Aansluitend muziek en poëzie in de sfeervolle, met kaarsen verlichte Nicolaïkerk. Hier klonken oude en nieuwe teksten, afgewisseld met muziek van Hildegard van Bingen, Arvo Pärt en Jehan Alain. We sloten onze tocht af met de 'night of light' in

een indrukwekkende, kaarsverlichte Domkerk. Hier was gelegenheid om zomaar even binnen te lopen en een kaarsje aan te steken. Ook hebben we hier het afsluitende nachtgebed (completen) bijgewoond. *(Charles Vrencken)*

Kerkennacht 3

De openstelling van onze mooie St. Josephkerk is in mijn ogen succesvol verlopen. In de ochtend werd ik gebeld door een organist die mij vroeg of ze op ons mooie Friederich Meyer orgel mocht spelen. Zij kwam om 12.30 en heeft gespeeld tot 15.00 uur. Om 15.00 uur gaf Chris de Greef een rondleiding aan 8 personen. Ondertussen werd in de dagkapel ijverig geoefend door het koor Ars Nova Trajectina. Hun optreden werd bijgewoond door ongeveer 46 personen.

Om 17.00 uur kwam pastor Smits, net terug van de fietsenzeging, op ons orgel spelen. Daarna weer een rondleiding door Chris de Greef. Ondertussen werd er ingezongen door het Monica koor o.l.v. dirigent Maritrees Broere. Ook dit optreden werd goed

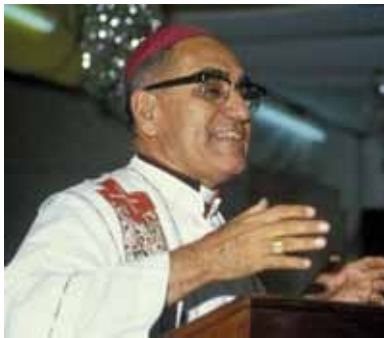
bezocht.

De dag werd afgesloten met ons koor „Cantate Domino”, samen met het gelijknamige koor uit Baarn. Onze nieuwe pastoor Huitink was ook aanwezig en was onder de indruk van onze kerk.

Wat mij betreft een emotionele nacht: Hoe lang nog kunnen we hier van genieten. *(Een tevreden koster, Dick van der Horst)*

De generatie Oscar Romero

Oscar Romero was aartsbisschop van El Salvador en een van de grondleggers van de Bevrijdingstheologie. Zaterdag 23 mei werd hij zalig verklaard. Die toekenning is lange tijd door het Vaticaan tegengehouden, maar door hem nu als martelaar te erkennen, lijkt paus Franciscus hem eerherstel te geven. Naar aanleiding van de zaligverklaring verscheen een artikel in de Franse krant *la Croix* van schrijver en uitgever Marc Leboucher. Hieronder een korte samenvatting.

In de jaren zeventig was het niet erg gepast om te zeggen dat je katholiek was. Je ging dan door voor óf ouderwets, óf voor iemand die het Geloof der Vaderen had verkwanseld. Het was het decennium waarin de kerk zich het Tweede Vaticaans Concilie probeerde eigen te maken.

Die generatie wordt nu versjacherd: "Zeventiger jaren katholieken, linkse rakkers..., zich beroepend op een halfzachte catechismus. Geen wonder dat toen de uittocht begonnen is...!", aldus een veelgehoord verwijt.

Maar het is maar helemaal de vraag of deze "generatie Romero" die uittocht kan worden aangerekend. In ieder geval is het hartverwarmend dat Paus Franciscus Romero nu zalig verklaard heeft. Want het betrof een generatie die streefde

naar een warm christendom, een christendom van sociaal en cultureel engagement. Heel anders dan het katholicisme dat eraan vooraf ging, en dat er vooral een was van plichten.

Leboucher schaamt zich er niet voor als hij eraan wordt herinnerd dat het in die tijd gewoon was voor mensenrechten te strijden én deel te nemen aan bedevaarten, spiritueel en sociaal geïnspireerd door mensen als Romero, Don Helder Camera en Frère Roger. Als die generatie Romero nu nog iets met de Kerk heeft, dan is het vooral vanwege die jaren zeventig, die behoorlijk liberale samenleving van toen, waarin aandacht was voor het Spanje dat uit de dictatuur van Franco kwam, aandacht was voor dictaturen in Latijns Amerika met Chili, Argentinië en Salvador, maar ook gekeken werd naar de Sovjet Unie met haar psychiatrische inrichtingen voor politieke gevangenen.

Een afgeschreven generatie? We konden in mei ons geluk niet op met de zaligverklaring van Romero. Laten we uit die tijd overeind houden het engagement van een waakzaam en menselijk geloof waarin ongerechtigheid en onwaardigheid niet het laatste woord hebben.

Óscar Arnulfo Romero y Goldámez (1917–1980) studeerde theologie in San Miguel en Rome en werd in 1942 tot priester gewijd. In 1970 werd hij hulpbisschop van San Salvador en vier jaar later bisschop van Santiago de Maria. Hij werd toen gezien als conservatief. In februari 1977 volgde zijn benoeming tot aartsbisschop van San Salvador. Inmiddels was de bisschop in toenemende mate de kant van de armen gaan kiezen, temeer toen in maart 1977 de met hem bevriende priester Rutilo Grande SJ vermoord werd. Doodseskaders trokken door het hele land. Romero verklaarde dat de regering bestond uit gewelddadige personen die de mensenrechten schonden. Hij liet deze schendingen registreren en overlegde ze achtereenvolgens aan de pausen Paulus VI en Johannes Paulus II om uiting te geven aan zijn bezorgdheid voor zijn volk. Op 24 maart 1980 werd hij, terwijl hij de mis opdroeg, door doodseskaders van de extreemrechtse Roberto d'Aubuisson vermoord.

Rooster zondagsvieringen/ bijzondere vieringen

Ludgerusparochie t/m zondag 8 november 2015 ¹⁾

	Antoniuskerk zo. 10 uur Byz. 10.30 uur	Dominicuskerk zo. 10 uur	Jacobuskerk zo. 10.30 uur	Josephkerk zo. 9.30 uur	Nic. Mon. kerk zo. 10.00 uur	Rafaëlkerk zo. 11.00 uur
Zo. 6 sept.	?	Woord/comm.	Euch. viering	Woord/comm.	Woord/comm.	Euch. viering
Zo. 13 sept.	Woord/comm.	Euch. viering	Euch. viering	Woord/comm.	Woord/comm.	Euch. viering
Zo. 20 sept.	10.30 Byzant.	Woord/comm.	Woord/comm.	Euch. viering	ORANJEKAPEL: oec. viering	Euch. viering
Zo. 27 sept.	viering> DOM	Oec. viering (ANT + PGU)	Euch. viering	Euch. viering	Woord/comm.	Euch. viering
Zo. 4 okt.	?	Woord/comm.	Euch. viering	Woord/comm.	Woord/comm.	Euch. viering
Zo. 11 okt.	LUDGERUSVIERING in Rafaëlkerk : alle andere kerken gesloten) : pastoor Huijink					
Zo. 18 okt.	10.30 Byzant.	Euch. viering	Euch. viering	Woord/comm.	Woord/comm.	Euch. viering
Zo. 25 okt.	?	Woord/comm.	Euch. viering	Euch. viering	Euch. viering	Euch. viering
Zo. 1 nov.	Fam. viering	Woord/comm.	Woord/comm.	Euch. viering	Woord/comm.	Euch. viering
Zo. 8 nov.	?	Woord/comm.	Euch. viering	Euch. viering	Woord/comm.	Euch. viering

WEEK- en ZATERDAGVIERINGEN:

Eucharistievieringen: Rafael do. 9.30 | za. 19.00 | andere dagen: zie Ludgerus Actueel | **Vesper:** wo. 19.00 Antonius |
1e Vrijdagviering: Dominicus 10.00 ; Joseph 10.00 ; Jacobus 10.30 | **Morgengebed** Nicolaas-Monica 9.45 1 x per maand
(raadpleeg Ludgerus Actueel) | **Vieringen Spaanstalige gemeenschap:** Nicolaas-Monicakerk 11.30 2e,4e en 5e zondag

1) NB update 6 juli 2015 ; tussentijdse wijzigingen voorbehouden;

Raadpleeg op www.sintludgerus.nl de Ludgerus Actueel van lopende week of bel centraal secretariaat 030 – 244 13 19 voor actuele informatie.

LAURENS BAAS MEDICOACHING

MANAGEMENT IN VERBINDING

coaching mediation training

met het oog op inspirerende samenwerking

dokters worden er beter van

Kennedylaan 2 3533 KH Utrecht tel 030-2947193 E contact@laurensbaas.nl
www.managementinverbinding.nl

ANBI nr. 813846481

**Sint Thomas
Stichting**

**Katholiek onderwijs in India is
mogelijk door uw hulp.**

Wilt u ons helpen?

www.ststart.nl • Pastoor G. Paimpillil • Tel. 0650.813862

IBAN: NL22 ABNA 0477 6873 34, t.n.v.
St. Thomas Stichting Driehuizerkerkweg 113
1985 HB Driehuis

Agenda berichten

VIERINGEN

Kindervieringen in de Antoniuskerk

* Zondag 1 november: Familieviering Allerzielen, 10.00 uur. De afgelopen twee jaar hebben we Allerzielen vormgegeven vanuit de Familieviering. Met de nabestaanden, omringd door de gemeenschap.

* 11 november, 18.30 uur: Sint Maarten. Hij komt te paard in onze kerk en daarna gaan we met onze lampionnen door Lombok. We organiseren dit samen met de Voedselbank van de Wijkplaats.

St. Maarten in de Dominicus

Het feest van St Maarten wordt op zondag 8 november om 10.00 uur gevierd met de geloofsgemeenschap. Op woensdag 11 november vieren we het samen met de hele wijk: na afloop de traditionele lampionnentocht die eindigt op het kerkplein, waarna de door de kinderen ingezamelde houdbare producten voor de voedselbank, de kerk in worden gebracht. Ook op 8 november is er al voedselinzameling.

Kleine vieringen met Gregoriaanse schola in de Joseph

Iedere derde vrijdag van de maand is er in de Josephkerk om 16.00 uur een viering met medewerking van de gregoriaanse vrouwenschola. Tijdens deze vieringen lezen een korte tekst van de trappist Thomas Merton (1915-1968). Ooit heeft Merton gezegd: "God komt niet in onze stilte, maar wij stappen binnen in de stilte van God." Hij benadrukte het belang van stilte om tot echte ontmoeting te komen. We hopen dat deze eenvoudige vieringen van bezinning en stilte ons op deze weg kunnen helpen. De eerst komende vieringen zijn op de vrijdagen 18 september en 16 oktober.

Interreligieuze viering in Lombok

In de Vredesweek zoeken in Lombok Moslims, Joden en Christenen elkaar op om met elkaar te bidden voor vrede. Dit initiatief is jaren geleden gestart door de Antoniuskerk en is voor de partners inmiddels niet meer weg te denken; Godsdienst en vrede zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. De wereld om ons heen laat zien

hoe broodnodig deze boodschap is.

Op de kop van Lombok, in de Kanaalstraat, is de nieuwe moskee (de Turkse Ulu-moskee) bijna af. Als die af is, zal de interreligieuze vredesviering daar plaatsvinden op zondag 20 september om 17.00 uur. Is de Moskee niet af, dan is de viering in de Antoniuskerk.

Hou de berichtgeving op de website van de Ludgerusparochie in de gaten.

Oecumenische vredesviering in de Dominicus

Het thema van de oecumenische viering op zondag 27 september om 10.00 uur is: 'Verbinden tot vrede'. Symbolisch uitgedrukt door met z'n allen een slinger van losse touwtjes met elkaar te verbinden.

Oogstfeest in de Dominicus

Speciale gezinsviering op 4 oktober om 10.00 uur, waarin we God danken voor alle vruchten van de aarde, voor heel de schepping. Alle kinderen mogen een schadltje vruchten meebrengen. Deze vruchten worden gezegend en de kinderen mogen ze geven aan iemand die ze in het bijzonder willen bedanken.

VERDIEPING

Dominicusleesgroep

Na afronding van de lectuur van het Evangelii Gaudium (De vreugde van het evangelie) van paus Franciscus op 1 september, begint de Dominicusleesgroep op dinsdag 6 oktober (van 20.00 uur tot 21.30 uur) met een nieuw boek. Op dit moment (begin juli) is de titel nog niet bekend. Vervolgdata: iedere eerste dinsdag van de maand

Meer informatie: secretariaat@dominicuserkerktrecht.nl of 030-2935245 (werkdagen 9.00-12.00 uur).

'Venster naar het licht'

10 september, 8 oktober, 12 november en 10 december, steeds 20.00-21.30 uur: Begeleide meditatie rondom de tekst: "Licht, waarin wij samen staan / Geest van God, / raak jij ons aan / dat wij open gaan." Met behulp van

verschillende meditatievormen vanuit de christelijke traditie stel je je open en heb je aandacht voor wat in jou leeft en oefen je in ontvankelijkheid voor wat zich aandient. In de Dominicuskerk, Palestrinastraat 1. Kosten hele reeks: €50,-, overmaken op NL90 RABO 0115 7830 67 t.n.v. Stichting Vrienden van de Dominicus, o.v.v. 'meditatie najaar 2015' Kosten losse avond: €15,- Aanmelding en informatie: info@seintjebos.nl

Oerverhalen in de Dominicus

Zondag 11 oktober, 16.00 – 18.00 uur: De eerste bijeenkomst in een serie van vier, waarin oude verhalen uit andere culturen centraal staan die te verbinden zijn met Bijbelse verhalen. Er wordt voorgelezen, verteld over de achtergronden en er is ruimte voor vragen en discussie. Dit alles onder het genot van een drankje en bijpassend hapje.

Vervolgdata: 22 november, 14 februari, 10 april
Meer informatie: secretariaat@dominicuserkerktrecht.nl of 030-2935245 (werkdagen 9.00-12.00 uur).

800 jaar Orde van de Dominicanen

De Orde der Dominicanen viert op 21 januari 1217 zijn 800-jarig bestaan. Op die dag kreeg Dominicus van Paus Honorius III de goedkeuring voor zijn orde. Het begin van het jubileum wordt wereldwijd gevierd op 7 november, het Dominicaanse Allerheiligenfeest, waarna meer dan een jaar lang overal activiteiten plaatsvinden. De Nederlandse start is in de Dominicuskerk (zaterdag 7 november, 10.00-14.00 uur) en wordt georganiseerd door de Dominicaanse Lekengemeenschap Nederland en de Dominicus-geloofsgemeenschap. Iedereen, jong en oud, is welkom. Voor een lichte lunch wordt gezorgd. Aanmelden voor de lunch: secretariaat@dominicuserkerktrecht.nl of 030-2935245 (werkdagen 9.00-12.00 uur).

Willibrordprocessie

De Willibrordprocessie te Utrecht vindt dit jaar plaats op zondag 13 september. "Het is een gebeuren waarbij we met een zekere trots publiekelijk getuigenis afleggen van ons geloof. "De processie getuigt van onze verbondenheid met Christus, met elkaar en met de opvolger van St. Willibrord. Wij vormen geen gemeenschap die in zichzelf opgesloten is, maar wij leven vanuit een geloof dat – letterlijk – de straat op durft te gaan, op velen Jezus Christus en zijn Evangelie mogen kennen, in verbondenheid met heel de Kerk, in navolging van de heilige Willibrord,"

Programma:

15.45 uur: Verzamelen rond het beeld van Willibrord op het Janskerkhof.
15.50 uur: Opstellen op het Janskerkhof.
16.00 uur: Begin van de processie.
16.45 uur: Pontificale vesperviering in de St. Catharinakathedraal, Lange Nieuwstraat 36. Agens: Mgr. Th.C.M. Hoogenboom, hulpbisschop van Utrecht
Na afloop zijn alle processiegangers welkom voor koffie en een glas in het Bonifacius huis op Nieuwegracht 61 (de voormalige pastorie achter de kathedraal).

Taizé jongerengebed in De Wijkplaats

Sinds september 1996 worden er maandelijke gebedsbijeenkomsten in Utrecht georganiseerd, aangezet door de oecumenische gemeenschap Taizé en in verbondenheid met de "pelgrimage van vertrouwen".

In het gebed worden de liederen van Taizé gezongen en neemt stilte een belangrijke plaats in. Soortgelijke initiatieven zijn er ook in andere grote steden in Nederland. De gebeden zijn oecumenisch; ze worden voorbereid door jongeren die afkomstig zijn uit verschillende kerken. Vanzelfsprekend staan de gebeden open voor iedereen die wil komen. Er wordt niets van je verwacht, er wordt niets van je gevraagd, er ligt alleen een uitnodiging. Misschien kan er na het gebed iets veranderen in ons leven, kunnen we iets meenemen naar huis, naar onze eigen buurt, stad, dorp, parochie of gemeente. Heb je een vraag of wil je meer weten? Stuur ons dan een e-mail via: info@taizeinutrecht.nl

CULTUUR

Utrecht en de Joden

Afgelopen voorjaar verscheen een boekje dat de

lezer meeneemt in de geschiedenis van Utrecht en de joden: soms inwoners, soms "outsiders". Anders dan Amsterdam, waar joden van de 16e eeuw tot de tweede wereldoorlog het gezicht van de stad meebepaalden, heeft Utrecht nooit een grote joodse gemeenschap gekend. Het heeft tot het einde van de 18e eeuw geduurd voordat joden als inwoners van de stad werden toegelaten. Dat wil niet zeggen dat er daarvoor nooit joden in Utrecht hebben gewoond. In een decreet van keizer Karel V uit 1546 krijgen de joden in Utrecht een maand de tijd om de stad te verlaten. Met een wandeling door de stad wordt de geschiedenis van de Joden in Utrecht door de eeuwen heen beschreven. Bij de tweede wereldoorlog gaat het verhaal o.a. over het Maliebaanstation (Spoorwegmuseum), waarvandaan de deportatie van de Utrechtse joodse gemeenschap plaatsvond. Van de 1700 Utrechtse joden werden er 1400 afgevoerd. Van hen hebben 200 mensen de oorlog overleefd: zij herstelden het joodse leven in de stad.

Gegevens: 'Utrecht en de Joden - een wandeling door de eeuwen'. Auteur Joost van der Lijn, m.m.v. Hans Visser en Jan-Erik Grunveld, ISBN 9789082381900, verkrijgbaar in de boekhandel en de winkel van de Domkerk.

Contactmiddag voor 55-plussers

In een ontspannen en gezellige sfeer is er alle gelegenheid voor ontmoeting, gesprek en spel – o.a. scrabble, rummikub, sjoelen, dammen, schaken – voor alle 'ouderen' van 55+ in Utrecht West. Dominicus, grote zaal, Palestrinastraat 1. Op 17 september, 15 oktober, 19 november, 14.30 – 16.30 uur. Informatie bij Mieke Pijper, Noltheniusstraat 53, 3533 SG Utrecht, tel: 030 2945721, erikmieke@zonnet.nl

Zingen met open venster

Stembevrijders Enny en Fredrike de Winter nemen je op zaterdag 31 oktober 2015, 13.30u-17.30 uur, mee in de vele mogelijkheden van klank maken en zingen. We gebruiken bestaande liederen uit alle windstreken, zingen met elkaar circle songs en nodigen je uit om jezelf in al je glorie te laten horen, ongeremd en vrij! Het gaat niet over mooi of lelijk, goed of fout, maar over de schoonheid van de waarheid die in jouw zingen klinkt. Dominicuskapel, Palestrinastraat 1. Kosten: €40,- (incl. consumptie); over te maken op NL90RABO0115783067 t.n.v. Stichting Vrienden van de Dominicus o.v.v. 'Cultuurcafé'. Aanmelden: info@denieuwedominicus.nl

TERUGBLIK

Viering volgens Byzantijnse ritus in Jacobus

Op zondag 21 juni was het Utrechtse Byzantijns koor te gast in de Jacobuskerk in Zuilen. Zij brachten een eigen priester

mee, zodat het een prachtige viering volgens Byzantijnse ritus is geworden. Deze liturgie beoogt een afspiegeling te zijn van de Hemelse Liturgie die eeuwigdurend voor Gods troon gevierd wordt. De gezangen zijn een aardse verklanking van de engelenkoren. Op de in de kerk aanwezige iconen zijn Christus, Maria, heiligen en kerkelijke feesten afgebeeld. Maar in het Christelijke Oosten zijn zij niet slechts religieuze 'aankleding'. De afbeeldingen zijn levend en daadwerkelijk aanwezig in de kerk. Bij de iconen worden kaarsen gebrand ter verering en als uiting van persoonlijk gebed. De wierook verspreidt een aangename geur en staat symbool voor het opstijgen van het gebed.

Bezoek organisten aan de Joseph

Een groep organisten en orgelliefhebbers uit de omgeving van Rotterdam en Dordrecht bezocht op zaterdag 30 mei de Josephkerk voor een orgelexcursie onder leiding van Mw Willeke Smits. Zij gaf een concert op het Friedrich Meyer-orgel. Vertolkt door haar werd Edvard Grieg, Max Reger en Felix Mendelssohn-Bartholdy.

De klanken lokten ook andere mensen naar binnen op die warme zaterdagmiddag. De orgelliefhebbers vroegen zich af hoe het nu moest met dit orgel in de toekomst. Enkelen kochten daarom voor alle zekerheid de CD met orgelmuziek, die nog steeds verkrijgbaar is bij kosten Dick van der Horst.

Sacramentsdag

Sacramentsdag vierden we in de Joseph samen met diaken Lex Janssen. Het H. Sacrament werd uitgesteld. Een mooie viering waarin het koor

een gedeelte uit de Mozart-
mis zong. Verder werden het Laudate,
het Ave Verum en het Adore Te
ten gehore gebracht. Onze eigen
monstrans stond weer eens te
schitteren. De diaken, aan het oog
onttrokken door de wierook, had
het rijk geborduurde Velum over de
schouders gedrapeerd en zegende
de gelovigen, in stille aanbidding
neergezegen.

De tweede Communie

Of misschien al de derde Communie. Een nieuw begrip
misschien, maar heel belangrijk. Het komt immers erop
aan, dat de kinderen doorgaan met naar de kerk gaan,
de Communie ontvangen, maar vooral groeien in de
liefde van Jezus. In ieder geval zaterdagmiddag 27 juni
kwamen de werkgroep en enkele families bijeen in de
groene kerktuin van de Jacobus onder een stralende
zon. Zeer toepasselijk werd een Bijbelspel gespeeld,
waarbij theologische voorkennis uiteindelijk de doorslag
gaf. Toen was het tijd voor aardse voedsel. Het deed
denken aan de broodvermenigvuldiging, alhoewel niet
zoveel brokken overbleven. Daarna was het tijd voor
de geestelijke maaltijd, de Eucharistie. Met aandacht
volgden de kinderen het verhaal van De Goede Herder.
We hopen, dat een kindergroep gaat starten.

Vormselproject

Op zaterdag 23 mei ontvingen op een heldere
zaterdagavond in een feestelijke kathedraal 26 tieners
het Heilig Vormsel. Een blij Antilliaans koor en mystieke
gitaarliefden gaven muzikale omlijsting. Moge de
Heilige Geest deze groep jonge mensen inspireren.
Liturgie is wezenlijk fundament, maar de vurige liefde
van God moet ook handen en voeten krijgen. Diaconie
is wezenlijke toepassing. Daarom was zondag 14
juni, met "Stichting Present", een actieve middag
georganiseerd, waar de vormelingen concreet de
Werken van Barmhartigheid moesten uitvoeren. Vanuit
de Gerardus Majellakerk fietsten de jongelui op weg:
iemand helpen wiens flat dringend opgeruimd moest
worden, de speeltuin bij Huize Agnes (opvang voor
ongedocumenteerde vrouwen en kinderen) in orde
maken of naar woonzorgcentrum Keizershof om met de
bewoners een spelletjesmiddag te houden. Na afloop
sloten ze allemaal aan bij de parochiële barbecue van
de Majellaparochie. In Juli wordt overlegd hoe komend
schooljaar met deze en andere oud-vormelingen een
stedelijke tiengroep op te starten.

DIVERS

Ramadan in Overvecht

In Overvecht ging de Ramadan zeker niet ongemerkt
voorbij. Vijf moskeeën in een wijk waar vroeger drie
katholieke kerken stonden, tonen veel activiteit. De
vreugde van het Evangelie, zoals paus Franciscus dat
noemt, stimuleert om in de Islamitische vastenmaand
als priester op bezoek te gaan. Simpelweg stipt
vóór zonsondergang bij de deur van een moskee
aanmelden, even naam noemen, en zonder probleem
horen "Welkom. Kom binnen." De meest intrigerende
beginontmoeting was de uitwisseling "Mohammed,
aangenaam!" - "Jakob, aangenaam!" Meestal werd
eerst iets gegeten, dan het avondgebed gebeden en
tenslotte de iftar-maaltijd genuttigd. Maar daarop was
één bijzondere uitzondering: de Omar Farouk Moskee.
Daar was slechts één dadel vooraf, dan het gebed,
daarna direct naar huis voor de volle maaltijd. "Kom
om 23.30 uur maar terug!" Dat deed ik. Schoenen
uit en rustig achterin de moskee opgesteld, mensen
groetend: "Salam aleikum". Met stijgende verbazing
zag ik de moskee vol lopen. Bij "Alah-u-akbar" (God is
groot) was duidelijk te zien: ruim 500 á 600 neergebogen
mannen in nachtgebed. En niet even, maar langere
tijd, doorweven met meerdere gezongen Korancitaten.
Hadden ooit wel zoveel katholieken in de Emmauskerk
gebeden, als nu mannelijke Moslims? Zwarte reportages
uit kranten kunnen opdoemen, maar was hier toch
niet een menigte mensen die buigt voor God, die
de Godsplicht vervult, die vast ter oefening, die de
armenbelasting betaalt!? Dit allemaal gebeurt in de
moskeeën, terwijl de rest van Overvecht slaapt, TV kijkt
of de hond uitlaat. Een andere wereld, heel dichtbij.
(pastor Koos Smits)

Een eerste stap

De aanslagen in januari in Parijs en op andere plaatsen
in Europa waren voor de oecumenische werkgroep
Geloven in Zuilen aanleiding om een brief te schrijven
aan de moskeegemeenschappen in de wijk. In de brief
spreken de voorgangers van de kerken in de wijk hun
zorg uit over de discriminerende geluiden die regelmatig
in de samenleving worden gehoord en zich vaak richten
op de moslimbevolking. De pastores pleiten er in hun
brief voor om de verscheidenheid in de bevolking van
de stad te blijven benaderen als een rijkdom voor ieders
bestaan.

Met de brief en een bos bloemen gewapend gingen
mijn collega van de Bethelkerk en ik op een vrijdag
tegen de tijd van het middaggebed naar de grote

Marokkaanse moskee van Zuilen. We stelden ons voor aan iemand van het bestuur van de moskee die de brief en de bloemen in ontvangst nam. Hij nodigde ons uit voor het gebed, dat spoedig zou beginnen. Bij de preek werden we verrast door een voorganger die zelf direct van het Arabisch/Berbers naar het Nederlands vertaalde. Vanuit de woorden van de Profeet (uit de Koran) kwam de imam te spreken over het bezoek van engelen met een goede boodschap voor de mensen op aarde. Volgens de imam waren de engelen op dat moment in de moskee in de gedaante van een paar bezoekers uit de kerk. Menige moskeeganger draaide zich toen om en keek in onze richting. Na het gebed werden we uitgebreid begroet en werd er thee geschonken. Binnen de kortste keren kwam het gesprek op de jongeren, IS en jihad. Zonder dat het met zoveel woorden werd gezegd was het ons duidelijk hoe onze burens met hun kinderen worstelen en lijden aan het gebeuren in het Midden-Oosten. In de afgelopen maanden heeft zich de ontmoeting tussen mensen uit de werkgroep en mensen uit de Zuilense moskeeën enkele malen herhaald. Een hoogtepunt werd de Pinksterviering in de Nicolaas-Monicakerk, waar mensen uit de moskee en andere kerken samen op bezoek kwamen bij de katholieke gemeenschap, die haar gasten rode rozen gaf. En in de Ramadan werd de waarde van onze ontmoeting bevestigd toen we welkom werden geheten bij de iftar: het moment bij zonsondergang als de vasten wordt gebroken. Alle reden voor hoop op toekomst: de eerste stap op weg naar elkaar is gezet! (Gerrit Jan Westerveld)

De kogel is door de Joseph-kerk

We hebben er veel energie in gestoken afgelopen twee jaar om oplossingen te zoeken, liepen daarbij af en toe tegen muren... maar de kogel leek in juni door de Josephkerk (ik formuleer het voorzichtig): de wekelijkse zondagsvieringen in de Joseph stoppen na 22 november 2015. Het werd ook onze eigen beslissing. We konden de goede kwaliteit van onze vieringen toch ook niet meer garanderen in de toekomst. Zo moest ikzelf afgelopen jaren af en toe "schrappen" om voorgangers te vinden. Verder kwamen we ook aan de grenzen waar een koor nog een koor mag heten (= minstens 12 zangers in 2 stemmen). De koorleden hebben zich werkelijk tot het uiterste ingezet voor hun koor Cantate Domino. Iedere week oefenen op dinsdagavond, elke zondag uitvoering, door weer en wind. Het aantal wekelijkse bezoekers liep steeds verder terug en idem de collecteopbrengsten. Sommige vrijwilligers liepen op hun tandvlees en zo kan ik nog wel een poosje

doorgaan. De Joseph ligt gelukkig vrij centraal (dichtbij de binnenstad en bij lijn 1 naar de Rafael) en het moet daarmee goed mogelijk zijn een alternatief te vinden. Wat voor ons geldt, hoeft daarmee nog niet te gelden andere gemeenschappen. Iedereen maakt zijn eigen afweging. Onze zorg is nu nog een nieuwe eigenaar te vinden voor deze mooie kerk. Eind juni bleek dat de race toch nog niet helemaal gelopen was. Het bleek dat we nog wat extra tijd nodig hebben voor –noem het– rouwverwerking. Er kwamen stekelige opmerkingen als: "De Joseph is weer het braafste jongetje van de klas" en "Alsjeblieft geen afscheidsviering" en "Nog geen afscheidsviering, dat maakt het allemaal zo definitief". Bij rouwverwerking hoort: ontkenning, frustratie, zwartepieten, verdriet. Het hoort er allemaal bij. Wordt dus vervolgd. (Charles Vrencken)

'Wij zijn de Antonius'

In juni kwamen mensen die zich verbonden voelden met de Antoniusparochie bij elkaar voor een groepsfoto, waarmee deze geloofsgemeenschap wil laten zien hoe levend ze nog is. De Antonius is dan ook van plan om op eigen kracht dóór te gaan.

Welkom in Overvecht

Vijftien jaar geleden ben ik in Overvecht gaan wonen. Daarvoor woonde ik in Lombok, waar veel leven op straat was. Het 'sociale leven' in Overvecht viel mij dan ook niet mee. Het beperkte zich tot een kort praatje in de supermarkt en met de mensen die mijn portiek delen. Vier jaar geleden trok mijn huidige vrouw met haar hondje bij mij in. Sindsdien ziet Overvecht er een stuk vriendelijker uit. Tijdens het wandelen met het hondje spreken mede-hondenbezitters en andere bewoners ons regelmatig aan. Inmiddels is mijn zoon geboren. Mijn vrouw wil hem katholiek opvoeden en dit ondersteunde ik vanaf het begin. Het gevolg is dat ik inmiddels zelf de H. Communie heb gedaan. Elke keer dat ik in de kerk kom, heb ik het gevoel dat ik er welkom ben. Men zegt altijd vriendelijk goedemorgen en na mijn Communie ben ik door verschillende mensen gefeliciteerd. Na 15 jaar voel ik me steeds meer welkom in Overvecht en ik kijk al uit naar het H. Vormsel. (René Kooij)

Iemand
verliezen
is al erg
genoeg

UITVAARTVERZORGING H. AGTERBERG

Wolter Heukelslaan 50, 3581 ST Utrecht. 030 - 251 09 82.
www.agterberg.nl